

XIV НЕДІЛЯ ЗВИЧАЙНОГО ЧАСУ

Сьогоднішнє Євангеліє знайомить нас з однією з найщиріших розмов Ісуса зі своїм Отцем. Як завжди, Він починає з подяки.

Саме так завжди має починатися наш діалог з Богом. Так каже святий Павло: «У своїх молитвах завжди починайте з подяки». Такий підхід свідчить про те, що коли ми просимо Бога про щось, то робимо це, бо визнаємо, що всі дари походять від Нього.

Але Ісус додає, що Він робить це тому, що відкрив ці речі простим людям. Він дякує за дрібниці. Скільки ж щоденних дрібниць є справжніми Божими дарами, яких я досі не зумів ні помітити, ні подякувати за них.

Далі Ісус відкриває нам таємницю пізнання таємниць Царства: бути такими, як Він, тобто «лагідними та смиренними серцем». І це перший урок, якого ми навчаємося в школі Серця Ісуса: смиренність. Бо Бог противиться гордим. Палець Божий, яким є Його Святий Дух, любить малювати у простих серцях велич Своїх наук.

Адже, зрештою, усе, що Бог має нам сказати, міститься в Серці Його Сина, який прийняв стан раба, який упокорився заради мене.

Як добре це зрозумів апостол святий Іван! Під час Таємної Вечері він поклав голову на груди Господа, і саме звідти, як каже Оріген і повторюють з того часу багато авторів, прийшла вся та глибина, якою просякнуте його Євангеліє.

Ось що таке Євхаристія: бути з Христом, слухати Христа, вчитися у Христа, спочивати у Христі, жити у Христі. Як Марія.